

DEDIČSTVO CELOFCHÁDOVÝCH DCÉR

TEXT: NU 36

Milí bratia a milé sestry!

Našou dnešnou kázňou sa lúčime so Štvrtou knihou Mojžišovou, s knihou Numeri. S tou knihou Biblie, v ktorej sme opäť spoznali vyvolený Boží ľud so všetkými jeho vrtochmi. Videli sme, aký dokázal byť netrpezlivý, aký nevďačný voči Bohu, nevrlý voči Mojžišovi a Áronovi – svojim vodcom. Spolu sme sa zamýšľali nad tým, ako boli ochotní zameniť vodcov, ako v dôsledku svojich hriechov museli blúdiť na púšti. Opäť sme sa presvedčili, že Biblia nám nepredstavuje stopercentných ľudí, ale takých, ako sme aj my sami – so slabosťami, nedostatkami – prosto ľudských.

Náš dnešný text som si zvolila z dvoch dôvodov: Sčasti preto, lebo uzatvára túto biblickú knihu, s ktorou sa v nasledujúcom týždni rozlúčime, a sčasti preto, lebo problém, o ktorom hovorí práve prečítaná 36. kapitola, je blízky aj nám a aj my sa s ním stretávame, zápasíme s ním, alebo sme sa zmierili s jeho dôsledkami.

O čo vlastne ide? V prvom rade o Celofchádove dcéry a o ich dedičstvo. Celofchád, člen gileádskej čelade, potomok Menašeho, teda aj Jozefa, zomrel, ale nezanechal mužského potomka. A tak sa jeho dcéry rozhodli spýtať sa Mojžiša, aký bude ich dedičný podiel, a požiadať ho, aby im dal to, čo podľa zákona patrí ich otcovi, hoci nezanechal syna. Všimnime si ich odvahu. Tých päť dievčat sa nezdráhalo ísť za najvyšším Božím mužom, za Mojžišom, a nebáli sa pýtať si, čo im patrí. Ony vedeli, že sú len ženami, že dedičné práva prechádzajú na mužských potomkov, a predsa mali vieru a odvahu. Lebo im na ich dedičstve záležalo. Milí bratia a milé sestry! Ja by som tu dnes nerada hovorila o tom, čoho všetkého sú ľudia schopní pre zachovanie hmotného majetku, veď o tom sa už mnoho pohovorilo i popísalo. Stačí si spomenúť na poviedky a hry našich spisovateľov z obdobia realizmu. Ľudia sú pre dedičstvo schopní skutočne všetkého – zabudnúť na svoje zásady, rozhádať sa s členmi rodiny, a ďalej radšej nepokračujem. Celofchádovým dcéram na dedičstve záležalo, ale riešili to ináč. Nie násilím, ale rozhovorom s tým, ktorý im dokázal poradiť. Riešili svoju situáciu nie s chamtivosťou, ale s vierou a túžbou. A viera im pomohla. Lebo Mojžiš – po porade s Hospodínom – im príslušné dedičstvo udelil. Hoci meno ich otca zdanlivo vymizlo spomedzi mien izraelských čeladí, keďže mužského potomka nemal, jeho dcéry si predsa zachovali to, čo im patrilo. Bratia a sestry! Aj nám náš pán núka, dáva dedičstvo. Dedičstvo, na ktoré nemáme žiadne právo, ako ho mali Celofchádove dcéry, ale ktoré nám Hospodín chce udeliť. Zadarmo, z milosti. Je len na nás, či nám na tomto dedičstve záleží, či po ňom túžime, či sa ho chceme zhostiť.

Čo všetko môžeme považovať za súčasť dedičstva, ktoré nám pripravil náš Pán, a o zachovanie ktorého by sme sa mali starať ako päť Celofchádových dcér?

Jednou z jeho súčastí je naše vyvolenie. To, pre ktoré sme my sami neurobili nič, ktoré však môžeme a máme prijať ako dar od Hospodína. Nedostávame ho preto, že by sme boli lepší, šikovnejší ako naši blížni, ale vďaka Božej suverenite, Jeho láske k nám, nehodným.

Z tohto vyvolenia vyplýva ďalšia súčasť nášho dedičstva – vedomie, že patríme Bohu. Že nie sme sami svoji, ale sme vlastníctvom nášho Spasiteľa Ježiša Krista, ako hovorí Malý Katechizmus. Ide o ten pocit istoty, že človek nikdy nie je sám, že sa oňho vždy postará jeho Pán, ktorý si ho vyvolil pre seba, a dáva sa mu poznať. Táto istota sa nevzťahuje len na náš pozemský život, lež aj na budúcnosť. Lebo pre všetkých tých, ktorí žijú s Ježišom na tejto zemi, On pripravil krásnu vlasť v nebesiach, ako o tom aj spievame v jednej z našich obľúbených piesní. Tí, ktorí sa už tu na zemi tešia z Ježišovej blízkosti, budú si užívať svoje dedičstvo aj v nebesiach.

Ďalšími komponentmi nášho dedičstva sú možnosti rozhovoru s Bohom v modlitbách a požehnanie, ktoré získavame zo štúdia Jeho Slova. Ved' ako by mohol žiť Boží vyvolený, keby nebol v kontakte s Tým, kto si ho vyvolil, pre seba vykúpil, zachránil. Keby sa nedal Ním vychovávať, potešovať, napomínať i viesť.

O dedičnom podiele, ktorý sme dostali do daru od Hospodina, by sme mohli hovoriť ešte veľmi dlho, a zaiste by sme našli ešte mnoho súčastí či komponentov tohto vzácneho daru. Vráťme sa však k Celofchádovým dcéram, od ktorých sa môžeme naučiť, že dedičstvo si nestačí získať, nestačí oň žiadať a prijať ho, treba si ho vedieť aj udržať.

To ležalo na srdci mužským členom Jozefovho kmeňa, teda z rodiny spomínaných piatich dievčat. Prichádzajú k Mojžišovi s praktickou pripomienkou. Oni veľmi dobre poznali zákony, podľa ktorých majetok nevesty po jej vydaji prechádza do vlastníctva jej manžela. A záležalo im na tom, aby to, čo dostali do dedičstva ako kmeň od Hospodina, neprešlo do rúk pohanov, ani iného izraelského kmeňa. Vážili si Boží dar a nechceli oň prísť. Cítili však aj zodpovednosť za dcéry svojho mŕtveho príbuzného, keďže im nechceli dovoliť premrhať to, čo im bolo ľosom pridelené, nechceli, aby sa ich podielu zmocnil niekto cudzí. Boli akýmisi ochrancami práv týchto piatich mladých dievčat. Milí rodičia a starí rodičia! Ako vám záleží na tom, aby vaše deti či vnúčatá nepremrhali to dedičstvo, ktoré im bolo dané od Boha, ktoré ste v nich určite aj vy sami pestovali? Staráte sa o to, aby zostalo pevne zakorenené v ich srdciach, aby im ho odtiaľ nikto a nič nemohlo vyrvať?

A Hospodin, vidiac, že dedičstvo im nie je ľahostajné, dáva Mojžišovi príkaz ohľadom Celofchádových dcér: „Nech sa vydajú za toho, kto sa im páči, ale majú sa vydať v rámci čelade svojho otcovského kmeňa.“ „Obmedzovanie osobnej slobody!“ Mohli by sme namietnuť. Ale skúsme sa na to pozrieť z inej stránky a nájdeme v tomto Božom príkaze ochranné opatrenie. Hospodin takto chráni nielen svoje hmotné dedičstvo, ale aj srdcia týchto dievčat pred vplyvmi cudzích kmeňov a ich božstiev.

Táto biblická časť je veľmi peknou paralelou v súčasnosti sa rozmáhajúcich zmiešaných manželstiev. Ved' o čo iné v nich ide, keď nie o ohrozenie dedičného podielu. V koľkých zmiešaných manželstvách záleží na dedičstve Božieho Slova? V koľkých sa ono spoločne číta a v koľkých sa o ňom spoločne rozjíma? Takisto je ohrozené dedičstvo modlitby, lebo modlitebné spoločenstvá manželov, žijúcich v zmiešanom manželstve, sú akiste zriedkavosťou. Mrhá sa väčšinou aj dedičstvom spoznávania Hospodina v chráme, aj keď kompromisy sú stále možné. A koľko je svád a svárov pri výchove detí a pri vstúpení dedičstva viery do ich srdca! Ved' čo môžu odovzdať tí, ktorí zanedbali svoju čiastku?

Celofchádove dcéry učinili tak, ako im prikázal Hospodin skrz Mojžiša. Nielenže žiadali o svoje dedičstvo a prijali ho, ale dokázali si ho aj zachovať a udržať.

Nech aj nám Hospodin pomôže a nech nás posilní, aby aj nám záležalo na dedičstve nášho vyvolenia, spoznávania Boha v Slove i v modlitbe, ako aj na krásnej vlasti, ktorú nám pripravil Pán. Nech si všetky tieto nezaslúžené Božie dary dokážeme vážiť, i chrániť a odovzdávať ich našim najbližším. Amen.